

Anvelt: Dopinguvastaseks võitluseks on seadusi küll, neid tuleb ka rakendada

Dopinguvastase konventsiooni rakendamisega seotud asutuste ümarlaual toodi välja, et kuigi Eestis on olemas õiguslikud alused ja veendumus teavitustöö vajalikkusest, tuleb dopinguainete edasise leviku ärahoidmiseks kõigil asutustel oma ekspertteadmisi aktiivselt üksteisega vahetada ning dopinguainetega seonduv prioriteetide hulka tõsta.

„Täna ümarlaual jagunesid dopinguainete leviku, vahendamise ja kasutamise vähendamise lahendused kaheks – ennetus läbi teavitustöö ja ennetused läbi karistuste,“ ütles justiitsminister Andres Anvelt. „Ühelt poolt on meil tegemist spordiautonoomiaga ja dopinguainetega seonduvat tuleks vaadata pigem spordimoraali ja -eetika küsimusena, kuhu riik ei peaks karisusmeetmetega sekkuma, kuid kus annaks nii mõndagi ära teha teadlikkuse tõstmisega, olgu see koolis või spordiasutuses. Selge, et teavitustegevusse peab riik väga tugevalt panustama.“

„Samas, kui toime on pandud kuritegu, teise inimese tervist on sihilikult rikutud või teda oma tervist rikkuma kallutatud, siis tuleb tagada ka töötav õigusruum ning seda seadusevastaste juhtumite avastamiseks ja karistamiseks rakendada. Selgelt tuleks eristada seejuures sportlase ja dopingut levitavate isikute karistusi. Sellega anname ennetava sõnumi, et kõik dopingujuhtumid on ka tagantjärele kontrollitavad,“ lisas Anvelt.

Justiitsministeeriumi avaliku õiguse spetsialistid tutvustasid Bernatski juhtumi järelduste õiguslikku analüüsi ning seadusandluses olevaid võimalusi dopingujuhtumitega võitlemiseks.

„Justiitsministeeriumi esmane analüüs näitas ja ka ümarlauale kogunenud asutuste esindajad tõid välja, et dopinguainetega seonduv on küllalt hästi reguleeritud. Samas vähemalt karistusõiguslikke võimalusi täna praktiliselt ei kasutata,“ ütles Anvelt.

Karistusõiguse osas jõustuvad 1. jaanuarist muudatused, mis karmistavad dopinguainetega seotud kuritegude karistusi ja annavad laiemad võimalused nende kuritegude uurimiseks. Nimelt on järgmisest aastast alaealisele või korduv dopinguaine väljakirjutamine, üleandmine või kallutamine teise astme kuritegu – selle eest on karistusena ette nähtud kuni kolm aastat vangistust, selle kuriteo toimepanemine kolme isiku poolt organiseeritult moodustab kuritegeliku ühenduse ning sellisel puhul on võimalik tõendusmaterjali kogumiseks rakendada ka jälitustoimingut.

Justiitsminister Andres Anvelt tõdes, et järgmiste sammudena tuleb otsustada, kes riigiasutustest teostab järelevalvet ravimite dopinguna kasutamise juhtumite üle ning kuidas toimub ekspertteadmiste vahetamine. „Järelevalveorgani partnerina nägid asjaosalised kõige tõenäolisemalt sihtasutust Eesti Antidoping, senisest enam teavet tuleks riigiasutustele anda ka Eesti Olümpiakomiteel,“ ütles Anvelt. Minister tõi välja ka vajaduse täpsustada dopingu mõistet karistusõiguses, kuna dopinguna tarvitavate ainete loend on laiem kui vaid ravimid.

Justiitsminister kutsus dopinguvastase konventsiooni rakendamisega seotud asutuste ümarlaua kokku, et arutada võimalusi dopinguainete leviku ärahoidmiseks ja analüüsida õigusaktide täiendamise vajadust. Ümarlaual osalesid kultuuriministeeriumi, siseministeeriumi, riigiprokuratuuri, politsei- ja piirivalveameti, raviameti, maksu- ja tolliameti, veterinaar- ja toiduameti, Eesti Olümpiakomitee ning SA Eesti Antidoping esindajad.

Allikas URL:

<https://www.ekei.ee/et/uudised/anvelt-dopinguvastaseks-voitluseks-seadusi-kull-neid-tuleb-ka-rakend>

Anvelt: Dopinguvastaseks võitluseks on seadusi küll, neid tuleb ka rakendada

Avaldatud veebilehel Eesti Kohtuekspertiisi Instituut (<https://www.ekei.ee>)

[ada](#)